

Musikeren Turéll

Sølvstjerne med Dan Turéll. STUK 427. Vejl. udsalgspris kr. 55,55.

DAN TURÉLLS relationer til den rytmiske musik er velkendt — f.eks. fra hans bidrag til denne side i avisen — og de går tilbage til hans medarbejderskab i sin tid ved *Jazzrevy*. Som udøvende har han gennem en årrække medvirket i forskellige kombinationer — på det seneste i et mere regelmæssigt samarbejde med *Sølvstjernerne*, d.v.s. pianisten Jan Kasperen, guitaristen Tømrrer-Claus og congaspilleren Flemming Quist Møller.

Den foreliggende lp præsenterer sig først og fremmest som en *musikalsk* lp — snarere end en digt-reciterende plade. Turélls ord er selvfølgelig menings- og stemningsbærende i sig selv, men i kombinationen med musikken får hans præsentation af teksten mere præg af en improviserende musiker end af den oplæsende digter. Eller måske ikke præcist en improviserende, men snarere

en musiker, der spiller den solo, han efterhånden har fundet frem til.

Et par af numrene er rent instrumentale og et par synges af andre medlemmer, ligesom Turéll også *synger* et enkelt, nemlig Kurt Møller Madsens melodi *Lad Mig Dele Dine Drømme*, hvor komponisten er ene om at akkompagnere på concertina. Blandingen af numre så forskellige som den just nævnte Giro-413-agtige sjæler og den næsten *folk*-lignende *Stauning Til Minde* eller *Jesus Flipper Sangen* — som er lige til dr. Hook — korresponderer i udtryk til visse af disse all-round amerikanske småbands, der forener rock-, jazz-, country-, blues- og indiske elementer. Hvor Turélls digtsamlinger i flere tilfælde stilistisk koncentrerer sig om et enkelt udtryk, har man således på denne lp et bredt og varieret kompendium.

BEDØMT SOM musik har jeg kun en enkelt reservation, nemlig overfor den rablende, Tri-

bini-agtige og meget højtgearede *Mine Damer Og Herrer*. Den minder mest af alt om en af den slags fræsende tenorsoli, der engang var fast ingrediens i *Jazz At The Philharmonics Jam-sessions* — Men som Flip Philips eller Illinois Jacquet kunne være mere eller mindre på mærkerne gennem 7-8 kor, er der også her et par steder, hvor Turéll er ved at tabe pusten eller koncentrationen — selvom han når at få gejlet stemningen op til det hæsblæsende og sveddryppende slut-kor.

Sieg.